

## ***Inte utan min GPS... eller? - Emmen 2011***

Herrens vägar lär ju vara outgrundliga sägs det, och man kan undra om det gäller även för manicker som GPS:er?

Det är tur att inte alla man möter frågar vad man ska göra ”till helgen” så man slipper berätta att man finner det helt normalt att köra 100 mil till en motocross bana, köra 3 heat och så köra 100 mil hem igen. Särskilt inte som det är tredje gången på drygt en månad...

Den här helgen skulle holländska Emmen stå för värdskapet för den tredje deltävlingen av Classic European Twin Shock Championship, medan de kortfjädrade hojarna gjorde upp om EM hemma i Vrigstad.



### ***Torsdag 16 juni***

Vi fick snällt jobba som vanligt full dag på torsdagen, käka en snabb middag och så ge oss av från Gamleby när eftermiddag övergick i kväll. I Skåne mötte vi regnet som gjorde oss följa hela vägen ner genom Danmark till Rödby, där vi landade in en timme före midnatt. Trötta efter först långa och intensiva dagar på jobben följt av 56 mil i husbil hade vi inga problem att somna på färjeterminalens parkering.

### ***Fredag 17 juni***

En tidig morgonfärja tog oss snabbt till Puttgarden och det var knappt att vi hann få i oss morgonkaffet innan färjan var framme vid kajen mindre än 45 minuter efter avgång från Rödby.

Efter ett snabbt stopp vid Bordershoppen och dess enorma utbud startade vi de sista 44 milen mot Emmen. Tidigt insåg vi att koordinaterna vi fått till banan inte kunde stämma så istället matade vi in gatuadressen som fanns på samma papper. Via motorvägar tog vi oss obehindrat, nåja..., förbi Lübeck och Hamburg även om vägbyggen drog ner farten. De måste vara ett flitigt folk, tyskarna, för i princip hela vägen mellan Hamburg och Bremen var fylld av väg- och broarbeten. Det byggdes överallt, vart än vi såg. Och även om både maken och undertecknad till vardags jobbar i just den branschen var det lite svårt att se tjusningen med alla de vägarbetena just då.



Vi hade vår GPS inställd på ”snabbaste vägen” och det betyder i regel motorväg om sådan finns. Någonstans i höjd med Bremen tog plötsligt GPS:en oss norrut utan att vi riktigt hann med där bland vägarbetena, 3 filer med tät trafik och många avfarter. När vi började närma oss Oldenburg insåg vi att



GPS:en valt en motorväg som var betydligt längre än den rakare väg maken tagit ut på kartan. För oss som kör husbil med släp blir det inte ”snabbare” eftersom vi inte kan utnyttja hastigheten fullt ut.

Men vid det laget var det redan försent att vända så vi fick helt enkelt finna oss och fortsätta på den inslagna vägen och hoppas att GPS:en skulle ha rätt.

Vi hade lummiga lövskogar och grön odlingsmark längs med vägen och överallt blommade enorma potatisfält i vita eller ibland rosa blommor.

När vi hade ca 5 mil kvar tröttnade maken på ”snabbaste vägen” och tyckte att det fick vara nog med omvägar. Raskt ställdes GPS:en om till ”närmaste väg” och snart befann vi oss på en smal, smal, urusel byväg i 20 km/tim... Och det med 5 mil kvar... Det ÄR en skillnad mellan ”närmast” och ”snabbast” helt klart...

Medan makens svordomar inte lämpade sig för tryck försökte jag se tjusningen i de otroligt vackra tegelhusen, gårdarna och de blomstrande potatisåkrar vi fick se under tiden det tog att hitta tillbaka till en anständig väg...







”Aldrig mer GPS” muttrade maken, men på något sätt så ledde den oss till slut helt rätt, även om vi kom en alldeles egen väg till Motodrom Emmen...

Väl framme hann vi både etablera och duka fram en sen lunch innan de andra vi haft kontakt med under vägen kom fram, och jag tror visst att vi inte var ensamma om att ha varit förbi eller nära Oldenburg den dagen.

Under natten hörde vi regnet mot husbilstaket... och bävade för själva tävlingsdagens väder eftersom prognosen varit minst sagt osäker.

### *Lördag 18 juni*

Det var uppehåll när vi vaknade men det blåste ganska rejält. Banan verkade ha fått mycket vatten tidigare så risken för damm var obefintlig. Anläggningen var också superfina med ett klubbhus som säkert får en och annan att sukta, eller vad sägs om VIP-rum och egen bar?

På området fanns även speedwaybana och plats för stock-car, granne var go-cartbanan med pågående tävling och på andra sidan låg skjutbanan. Man hade helt enkelt samlat allt ljud på ett och samma ställe. Och som sig bör i Holland fanns det en kanal i anslutning till depån.

Träningen började vid 9-tiden för ”Broomers”... det är 50 cc-are i alla dess skepnader, allt från skalade EU-scootrar med monterade sand-däck till högtrimmade crossmaskiner i en salig blandning.

Därefter kom våra vanliga twinshock-cyklar och sist holländarnas egen klass Dutch Twinshock, det vi kallar bastarder eller nya, modifierade, ombyggda cyklar.

Efter träningen konstaterades att sandbanan var snabb... och det drevades om och byttes

munstycken både här och där. För Beltin JR började dagen mindre bra när bakhjulet rasade igen på träningen, precis som i Mosten, och det var bistra miner i lägret och vi andra kunde bara hoppas att oturen skulle vända till det riktiga racet. Och som det gjorde det...!



Vädrets makter höll sig i skinnet och vi klarade oss med bara några enstaka droppar som inte gjorde någon förnär. Det var 7 svenska förare till start (eftersom Beltin SR fått låna ut sitt bakhjul till sonen i huset) på denna tunga sandbana som inte tillät någon som helst tvekan på gasen. Banan var lång och det fanns åtskilliga vattenhål vid sidan som kunde erbjuda ett dopp om man inte såg upp.

Resultatmässigt blev tävlingen en framgång för de svenske, med totalseger i både 50+ och 50- genom Boje Christiansen och Andreas Beltin, som båda gjorde starka, kloka och formidabla insatser i alla tre heaten. Bakom dem gjorde Mikael Andersson en fin körning lite i skymundan och slutade totalt 4:a i 50-, snyggt och säkert kört!

Efter prisutdelningen i den rökiga baren (!) återstod bara att packa ihop och lämna Emmen, dock inte samma väg som vi kom dit. Med kartans hjälp kom vi på den väg vi planerat från början och med lite lugnare trafik på lördagskvällen nådde vi Puttgarden i god tid före midnatt.

### ***Söndag 19 juni***

Återigen en tidig morgonfärja tog oss tillbaka till Danmark och vid 7-tiden rullade vi av färjan i Rödby. När de som valt vägen över Rostock körde av färjan i Trelleborg var vi redan hemma i Gamleby och tacksamma över vårt vägval. Det blir nog Rödby-Puttgarden även nästa gång...

Nu är ¾ delar av CETSC avklarade och det står helt klart att den sista deltävlingen i Linköping i augusti kommer att bli avgörande både för ungdomarna i 50- och de mera mogna männen i 50+. Dit kommer ett gäng taggade svenskar, men även Eissner, Driessen, Nisbeth, van Dulmen och fler därtill som kommer att vilja ha ett ord med i laget. Det kommer att bli åka av på 46-årsracet, det råder det ingen som helst tvekan om! Missa inte det!

Och så var det ju det här med potatisen... så här i midsommartid får vi väl skänka Jonas Alströmer en tanke när vi lyfter våra snapsglas på midsommarafton – det hade inte varit lika kul med sill och rovor!

*Ingegerd Johansson*





### *Om potatis...*

*Potatisens resa startade för 8000 år sen i Sydamerika där inkaindianerna odlade den tåliga grödan högt upp i Anderna. Historiker säger att hela inkakulturen grundade sitt välstånd på potatisen. Den närde hela befolkningen, som också tillverkade starkt öl av den. Potatisen gav makt och inkafolket tillbad en särskild potatisgud. Till Europa kom potatisen först på 1600-talet med de spanska erövrarna. Från början uppskattades bara de vackra blommorna tills man insåg att knölna var både goda och nyttiga. Jonas Ahlströmer gjorde svenskarna till potatisälskare på 1700-talet med inspiration från Frankrike.*

*Potatisen har heta och farliga släktingar. Den goda knölen hör till samma familj som chili, paprika, äggplanta och tobak. Däremot är den inte släkt med sötpotatis.*

Källa: Merpotatis.nu